No. 23, 20 AUGUSTUS 1941

De Nationaal-Socialistische Vrouw

Verschijnt om de 14 dagen. Uitgave: NENASU, Rotterdam
Opstelster: A. W. te Luij, Zeestr. 76, Den Haag, Tel. 182440
Administratie-adres: Postbus 832, Rotterdam, Tel. 72916

Abonnementsprijs: *f* 0.79 per half jaar: *f* 1.58 per jaar; bij vooruitbetaling op giro 207915 ten name van Volk en Vaderland, Rotterdam (met vermelding „Vrouwenblad"). Voor zoover de voorraad strekt kunnen losse nummers worden aangevraagd bij de Nenasu, Postbus 832, Rotterdam Telefoon 72916. — Prijs 10 cent met inbegrip van porti. — Advertenties 50 cent per regel — Korting bij contract.

H. Zwiers—Luth:

DE VROUW EN DE PRODUCTIESLAG

„Wanneer ik in dezen tijd, nu de productie-slag in het middelpunt onzer belangstelling staat, naar voren breng, dat wij vrouwen, boerinnen en boerendochters vooral, ook hieraan deel willen nemen, dan wordt mij vaak met een medelijdend lachje gevraagd, wat een vrouw nu kan doen voor den productie-slag", zoo vangt een artikel aan in het maandblad „Volk en Bodem", een uitgave van het Nederlandsch Agrarisch Front onder leiding van Dr. F. E. Posthuma.

Ik vind deze vraag tamelijk naïef. Zou er één bedrijf zijn, waarin de vrouw meer naast den man staat dan juist in de boerderij?

„Wat kunnen wij vrouwen nu doen voor den productie-slag", wordt mij gevraagd, ook door boerinnen, maar niet door vrouwen uit het klein-bedrijf, waarvan ik er velen ken, die naast de zorg voor het gezin een groot deel van het bedrijfje voor haar rekening nemen.

Daar is er allereerst het kleinvee, dat door Moeder de vrouw verzorgd wordt; verder zie ik ze de koeien melken, de varkens voeren en in de drukke tijden ook den akker bewerken. Zij hebben waarlijk niet noodig, aangespoord te worden meer te doen in het belang van den productie-slag. **Deze vrouwen vormen één der belangrijkste pijlers onzer samenleving.** Tot haar zou ik willen zeggen:

„Beseft vooral de belangrijkheid Uwer taak, juist nu. Hebt gij tot nu toe steeds zoo hard gewerkt om Uw bedrijf in stand te houden, gelukkig zal in de toekomst Uw werk behoorlijk beloond worden, zoodat niet Uw zwoegen harde noodzaak voor het bestaan is; maar blijf Uw werk, dat gij lief hebt, doen, omdat gij bovenal Uw volk, waarvan gij deel zijt, liefhebt."

Maar nu de grootere bedrijven, waarvan de vrouw en dochter zoo goed tennissen. Of ik dat erg vind? Heelemaal niet, ik waardeer de sport zeer; maar het gaat nu om ërnstige dingen! Zoudt ge Uw tijd niet wat nuttiger kunnen besteden? 't Is U niet kwalijk te nemen, dat ge het werk op een boerenbedrijf niet hebt geleerd. De werkloosheid der laatste jaren bracht mee, dat het heusch beter was, dat hij, die het kon betalen, het werk liet doen, dan dat hij zooveel mogelijk zelf deed. Bij het vele verkeerde, dat ons vorig staatsbestel ons heeft nagelaten, is ook wel dit één van de ergste dingen, dat over 't algemeen de vrouw de liefde voor het boerenbedrijf heeft verloren.

De slechte bedrijfsresultaten in den landbouw hadden tot gevolg, dat veelal de besten onder onze jongens en meisjes de boerderij verlieten en daardoor mede heeft onze boerenstand aan waardeering ingeboet.

„Ja," hoorde ik den laatsten tijd vaak beweren, „maar dat wordt nu wel weer anders, nu men ondervindt, dat het eten van het platteland moet komen." En dat is nu iets, waar vooral de vrouw voor moet vechten. Wij willen, dat die waardeering er niet alleen is, als men de maag voelt rammelen, maar dat de boerenstand wordt erkend als het fundament van Uw stand, maar helpt nu ook daadwerkelijk mee aan zijn plichten!

Begin met de kleine dingen. Uw tuin moet opleveren wat maar met zorg en moeite te bereiken is. Was het voorheen zoo, dat het teveel aan ooft en groente moest omkomen, omdat ge het niet mocht weggeven zelfs, nu moogt ge Goddank daar weer anderen mee helpen. Doe dat, maar leg voldoende voorraad aan, om te kunnen blijven geven. Denk niet: „zoo heb ik voor mijn gezin genoeg, meer behoeft er niet ingemaakt". Buiten Uw gezin zullen er misschien velen zijn, die het hard noodig zullen hebben. Groenteafval behoort niet op de mestvaalt; geef het de varkens. Hebt ge ze niet, dan Uw buurman toch zeker wel? Spottend vroeg een man mij enkele dagen geleden, wat wij vrouwen voor den productie-slag gingen doen. „Konijnen houden, zeker, en boontjes in den bloementuin verbouwen, enz.?" Mijn antwoord was, dat alle dingen, hoe klein ook van opzet, in het belang van den productie-slag, gewaardeerd zouden worden, maar dat ik hoopte, dat de vrouw van den Nederlandschen boer in het algemeen haar taak breeder zou bezien.

Al wat Uw hand vindt om te doen, doe dat.

Het is niet onwaarschijnlijk, dat wij straks op onze bedrijven handen tekort zullen hebben, om alle gewassen voldoende te verzorgen. Helpt mede, want het gaat om de voeding van ons volk! Niet kunnen? Ge kunt het wel.

In 1929 hebben wij in Oost-Groningen een staking in het landbouwbedrijf meegemaakt Zooals alle verkeerde dingen gewoonlijk nog één goeden kant hebben, heeft deze staking mij geleerd, dat de boerendochters in onze streken, waar het ging om het bedrijf in stand te houden, tot heel wat in staat waren. Er werd gewied, geschoffeld, met de hand zoowel als machinaal, het koren werd gebonden en binnen gehaald. Gij boerendochters hebt U toch niet geschaamd de gewoonste dingen te doen, omdat ge vocht voor Uw bedrijf. Zoudt ge het nu dan doen, nu er te strijden valt voor ons dierbaar volk? Ook gij, boerinnen, wat hebt ge U veel laten welgevallen toen dat noodig bleek. Graag hebt ge toen Uw salon ontruimd om maar slaapplaatsen te hebben voor hen, die van verre kwamen helpen. Zal het nu niet met nog meer liefde gebeuren als het van U gevraagd wordt?

Laat verder ook Uw hoofd doen, wat het te doen vindt. Een boerenbedrijf vraagt tegenwoordig heel wat

administratie. Als Uw man of vader nu toch zoo'n hekel aan die paperassen heeft, kunt gij toch ook heel goed de loonstaten invullen, of wat van al die andere administratie opknappen.

Maar, bovenal, wat Uw hart vindt om te doen, doe dat.

Wees toch vooral in de boerderij naast vrouw ook kameraad.

Wanneer Uw man zoo trotsch is op een mooi stuk tarwe, dat er goed voor staat of op een aardappelveld, waar geen verkeerde tusschen zit, ga dan eens mee om dat te bekijken. Wees niet moe, als Uw man een wandelingetje langs den akker voorstelt.

En verder, komt Uw zoon na gedane dagtaak thuis, zorg vooral dan aanwezig te zijn. Het kopje thee met de boterham smaken dubbel zoo goed, als Moeder ze aangeeft. Toon verder belangstelling in het werk, dat gedaan is. Maak er U nooit af door te zeggen: „Ik heb daar geen verstand van". Als boerin behoort ge er verstand van te hebben en is 't niet zoo moeilijk dat te krijgen.

En tot den boerenstand in het algemeen zou ik nog willen zeggen: Beschouw ook Uw arbeider anders dan gij tot op heden deed. Hij is niet de machine, die ge voor zooveel per uur kunt laten werken. Al is hij werknemer, hij is tevens Uw medearbeider aan het groote, verantwoordelijke werk der voedselvoorziening van ons volk.

Het zal U zeker allen bekend zijn, dat een vrachtbrief van een schipper steeds begint met de woorden: „Ik, schipper, naast God, van mijn schip, genaamd"........ enz.

In gedachten breng ik dit vaak in toepassing op de boerderij. Aan niets en niemand verantwoording schuldig dan aan den Schepper; sterk afhankelijk van den zegen des hemels; toon U deze grootsche taak waardig, wees vooral een goed schipper, naast God.

't Zij mij vergund te eindigen met een woord in ons Groninger dialect:

„De neie tied, begunt zien waark,
Mit 'n toak veur onze stand.
Productie-slag, moar, wie winn' hom,
Veur Volk en Voaderland!"

Het Cultuur-Parasitisme moet verdwijnen

Zoo verscheen onlangs weer een boek van den bekenden (voor ons nationaal-socialisten een „bekende" in de meest ongunstige beteekenis!) schrijver **Frans Bordewijk** (Uitgave: Nijgh & Van Ditmar, Rotterdam).

Raden wij met vreugde onzen vrouwen aan een boek te lezen, dat waard is gelezen te worden, dat ècht, volksch en vooral z u i v e r is, wij mogen niet nalaten juist in dezen tijd te wijzen op hetgeen nog maal al te dikwijls in ons land wordt uitgegeven aan „prullaria".

Deze lijvige roman van Bordewijk bestaat uit twee boeken, waarboven twee namen uit de Grieksche mythologie — Artemis en Atalante — als titels prijken. Wij begrijpen deze klassieke vlag op de moderne lading niet — doch dat heeft voor den schrijver wellicht beteekenis. Het motto van het boek is een tekst uit de Apocalyps van Johannes, waarin sprake is van een koning („den engel des afgronds") wiens naam was Apollyon.

Die engel uit het Satansrijk is Starnmeer, van b u i t e n een heer, een stralende en verlokkende engel ondanks zijn „middelbaren leeftijd", van b i n n e n een ónmensch, die zelf pretendeert, dat alles, wat met hem in aanraking komt, bederft. Als hij kennis maakt met het geestige, intelligente en zeer bekoorlijke meisje Bella, is z'n diepste verzuchting: „Ik vind u prachtig materiaal om te bederven."

Dit boek is van een geheel ander karakter dan b.v. „Bint", Rood Paleis" en „Karakter". We hebben trouwens den indruk, dat Bordewijk met al zijn werken experimenten heeft beoogd, experimenten op het gebied van vormgeving. En zóó gezien, is Apollyon minder geslaagd dan bijv. Karakter. De beschrijvingen zijn hopeloos gedetailleerd, en de quasi-zwaarwichtige beschouwingen van het individu baron Starnmeer hangen U ná twintig—dertig bladzijden reeds de keel uit. Starnmeer is een demon en Bordewijk heeft in hem een prachtig object om zijn psychisch-anatomische drift bot te vieren. Bordewijk brengt dezen demon naar voren als supermensch — als tegenhanger van dien ànderen supermensch — de figuur van Bella. Vooral Starnmeer bereikt echter nergens het peil van een „supermensch" en blijft overal ò n d e r de limiet van 't normaal-menschelijke. Starnmeer staat in vuur en vlam voor alles wat vrouw is — Bella, Star, de vier meisjes van „Rumakasta Guard" enz.

Een paar aanhalingen die boekdeelen spreken:

Van Ewijk vraagt: „Dus je meent dat een mensch er in zijn slaap onvoordeelig uitziet?.... Ik geloof dat je gelijk hebt."

Waarop Starnmeer antwoordt: „Juist, dat geldt alleen niet voor een kind. Maar van den volwassene is de slaap een vijand, hij doodt alle beheersching in je, alle cultuur, hij maakt een wilde van je, en het is vooral de vrouw, die dat aanvoelt. Een slapende vrouw ligt in de armen van haar ergsten vijand."

Dit gesprek ontwikkelde zich nog géén minuut nà de eerste kennismaking tusschen de heeren Ewijk en Starnmeer!

Nog een onzinnige bespiegeling tegenover Bella. Bella zegt eenvoudig: „Man en vrouw vullen elkaar aan."

„Goed," geeft Starnmeer dan terug, „maar waarom heeft de natuur dat zoo ingesteld? Waarom kan de mensch niet op zichzelf staan, waarom kan één mensch niet zichzelf voortbrengen? De eenvoudigste plant, ingericht op parthenogenesis, verbetert het hem met stukken."

Zóó ongeveer leutert Bordewijk 500 bladz. vol. Van een gezonde, stevige en zonnige worsteling naar de vervulling van een schoon ideaal is nergens sprake. Het boek is muf en hier en daar een beetje smoezelig. Er wordt in gemodderd, met het enthousiasme van iemand, die alleen maar graag moddert. Het boek voert ons niet óp, zet ons niet aan en stimuleert ons niet tot den strijd, om van ons leven iets goeds en nuttigs te maken voor menschheid en mensch. De kunst is hier de slavin van Bordewijks zucht naar woord-experimentatie en -exploitatie en de gewillige dienaresse van zijn verlangen, de duistere poelen van het psychisch bestaan in beroering te brengen. En hiermede heeft Bordewijk de kunst verkracht.

Drs. La.
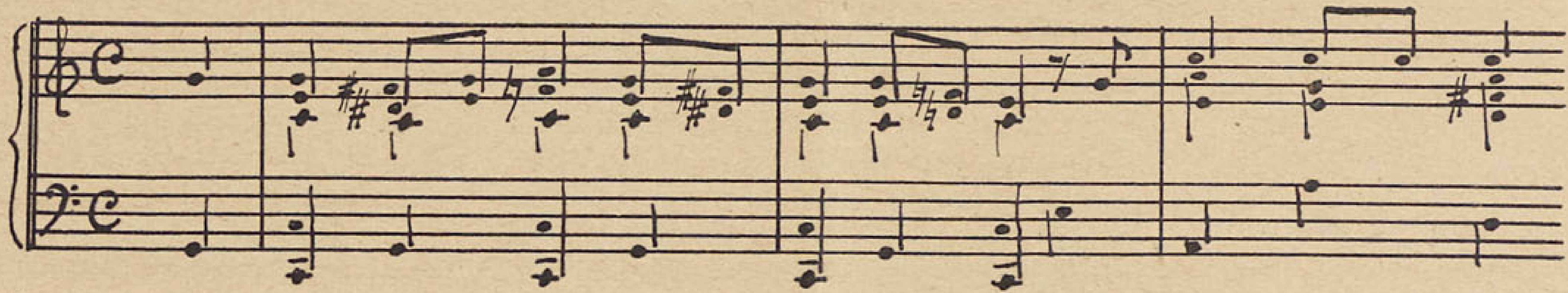
OCHTENINGE.

Een windeke^is aan 't zuchten
Al in den vroegen uchten;
Een droppel dauw die spat
Van blâre en blom en blad;
En in de takkenbeugels
Het tiereliert van veugels —
Die zingen altemale,
In hunne veugeltale,
Zoo veugelborstig teêr
Een danklied voor den Heer.
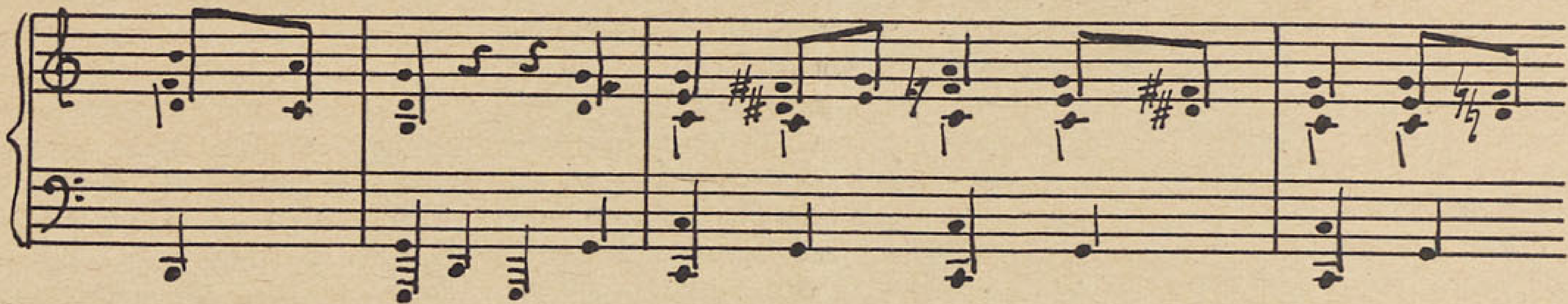
MARCEL VAN DE VELDE.

N. S. V. O. - JONGEREN
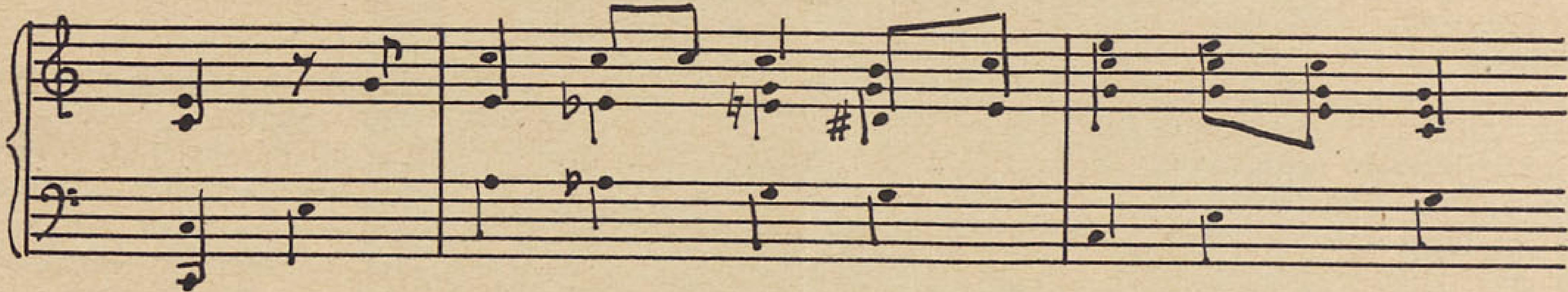
WIJ JON-GE-RE LE-DEN DER N. S. V. O. WIJ SME-DEN TE SA-
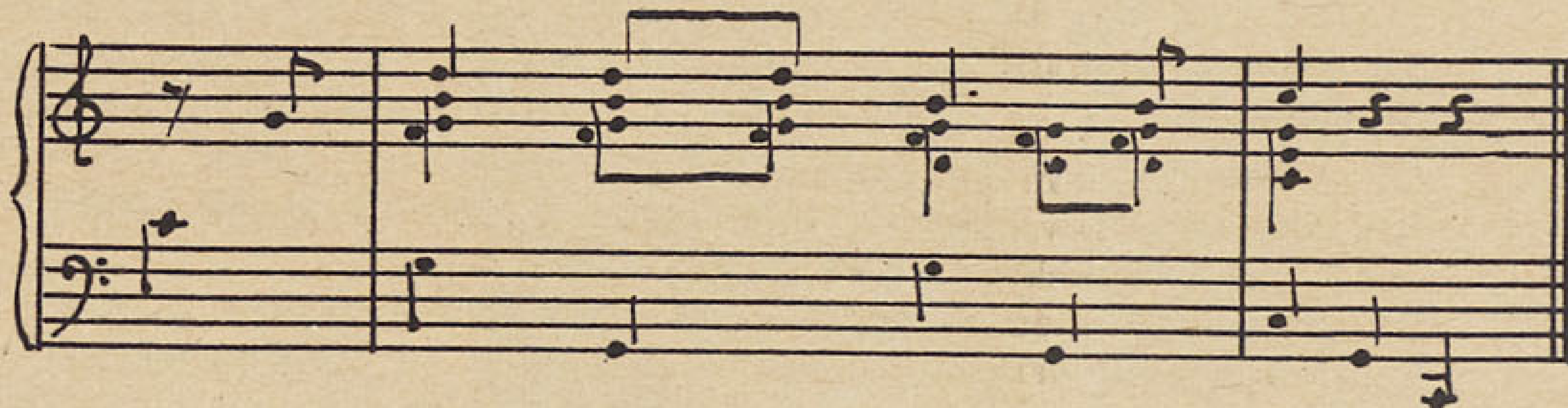

MEN EEN BAND. AAN ONS IS DE TOEKOMST, AAN ONS IS DE

STAAT NU 'T OM DE VERNIEUWING VAN NE-DER-LAND GAAT

OM D'OPBOUW VAN 'T VA-DER-LAND.

Woorden van G. E. Monsees—v. d. Veen

Muziek van: Melchert Schuurman Jr.

Wij jongere leden der N.S.V.O.
Wij smeden tezamen een band.
Aan ons is de toekomst, aan ons is de staat
Nu 't om de vernieuwing van Nederland gaat,
Om d' opbouw van 't Vaderland.

Wij jongere leden der N.S.V.O.
Wij zijn steeds tot dienen bereid.
Wij zijn pioniers van het jonge geslacht,
Van reinheid van zeden, van vroomheid en kracht;
Wij luiden den komenden tijd.

Wij jongere leden der N.S.V.O.
Wij zagen het droevige aan
Van onrecht, versnipp'ring, ontwrichting van 't Volk,
Wij zijn van saamhoorigheid, éénheid de tolk
En heffen de zwart-roode vaan.

Wij jongere leden der N.S.V.O.
Wij zagen den wantoestand in:
De man in de keuken, de kind'ren alleen,
De vrouw uit haar huis, en gelukkig was géén.
Ontbinding van 't vredig gezin.

Wij jongere leden der N.S.V.O.
Wij wenschen in 't leven der vrouw
Weer rust en geluk aan den huis'lijken haard
En heilig het hartvuur, het schoonste op aard.
Een plekje van liefde en trouw.

Wij jongere leden der N.S.V.O.
Wij strijden met Mussert steeds mee.
Wij dragen op vrouw'lijke wijze graag uit
Wat diep in ons hart leeft, het nieuwe geluid
Met Mussert voor Neerland, HOU ZEE!

Berlijn, de stad der werkende vrouwen

Een metropool, waar de vrouw de broek aan heeft

(Van een V.P.B.-correspondent)

Berlijn, Juli 1941.

Waren enkele jaren geleden dames-in-pantalon nog een sensationeele uitzondering — tegenwoordig ziet men, vooral in het nog altijd voorname Westelijke deel van Berlijn, opvallend veel vrouwen, van wie in den meer letterlijken zin des woords gezegd kan worden, dat zij „de broek aan hebben!" De jongere generatie geeft hierbij den toon aan. En, merkwaardig genoeg: deze zede maakt op den mannelijken, objectieven toeschouwer geen al te mannelijken indruk, want het effect is vlot en sportief. Wat bij de beter gesitueerden mode schijnt te zijn geworden, is bij de vrouwen uit de arbeidende volksklasse arbeidsdracht of zelfs dienstuniform geworden. Men vindt het tegenwoordig al heel gewoon dat vrouwen, die in een of andere fabriek werkzaam zijn, een stevige pantalon aan hebben. Op straat krijgt men deze dracht betrekkelijk weinig te zien, want er zijn klaarblijkelijk vele vrouwen, die haar „dienstuniform" pas in de fabriek aantrekken, om zich na afloop van den dienst weder „normaal" te kleeden. 1) Vrouwen in uniform ontmoet men het meeste als conductrice op de tram, bij de ondergrondsche en in dienst van de posterijen en spoorwegen. De meeste van deze vrouwen dragen een trouwring, zijn dus gehuwd en waarschijnlijk voor haar man in de bres gesprongen. De dienst stelt hooge eischen en is vermoeiend, vooral in de eerste maanden, als men zich aan het werk nog moet wennen; en het is dan ook geen wonder, dat men na afloop van den veeleischenden dienst vaak vermoeide gezichten te zien krijgt. Doch dit is zeker, dat allen zich tot het uiterste inspannen om haar dienst zoo goed mogelijk te vervullen; en waar het om voorkomendheid tegenover het publiek gaat, hebben wij meermalen kunnen vaststellen, dat de mannen in menig opzicht van de vrouwen nog het een en ander kunnen leeren!

HUISHOUDENS ZONDER DIENSTBODEN.

Dienstboden treft men thans in een normale Duitsche huishouding bijna niet meer aan. Iedere vrouwenhand wordt in de fabrieken, in de winkels, op de kantoren of op het platteland gebruikt. De millioenen mannen, die in militairen dienst staan, moeten op de een of andere wijze worden vervangen.

Zoo is het dan ook verklaarbaar, dat men steeds minder meisjes uit den „beteren stand" ontmoet, want verschil van stand kent men in het Derde Rijk principieel niet, vooral niet als het betreft het algemeen belang te dienen.

Ook vrouwen, die financieel onafhankelijk zijn, kunnen zich aan deze plicht niet onttrekken en melden zich derhalve vrijwillig aan voor den dienst bij het Roode Kruis, de organisatie der Volkswelvaart, enz. Wáár en op wèlke wijze zij dienst verrichten speelt geen rol; hoofdzaak is en blijft, dàt zij werkzaam zijn. Als werkkrachten kunnen zij overal gebruikt worden. Dat het gezinsleven onder dezen gang van zaken wel eenigszins te lijden heeft, is een onvermijdelijk, logisch gevolg, want „moeder de vrouw" is veelal van 's morgens vroeg tot 's avonds laat buitenshuis, en dat verhoogt noch de goede orde, noch de huiselijke gezelligheid.

Daar staat echter tegenover dat de „Volkswelvaart" voor kinderschooltjes, speelplaatsen en tehuizen heeft gezorgd, waar de kinderen van werkzame moeders uitstekend bezig gehouden of verpleegd worden. Stoeiende, vechtende, bedelende of stelende kinderen zijn voorgoed uit het stadsbeeld van Berlijn verdwenen, en dat is een voordeel, hetwelk voor een wereldstad-in-tijd-van-oorlog niet mag worden onderschat.

1) Intusschen bereikte ons het bericht, dat de Duitsche vrouw zich niet meer in de lange broek op straat mag vertoonen. Men waakt dus — ook in oorlogstijd — over een vermannelijking in de damesmode.

Boekbespreking

„Elzelina" — De geschiedenis van een Hollandsche vrouw in de jaren 1776—1845, door Jo van Ammers-Küller. Uitgave: J. M. Meulenhoff Amsterdam.

In romanvorm geeft Jo van Ammers-Küller het leven weer van Elzelina van Ayl de Jongh alias Ida Saint Elme.

Schrijfster, die voor een studie van de figuur Napoleon in de Bibliothèque Nationale te Parijs aan het snuffelen was, werd in een catalogus getroffen door bovenstaanden naam, die een Hollandsche afkomst deed vermoeden.

Na een diepgaand onderzoek bleek de heldin van dit boek inderdaad een Nederlandsche van geboorte te zijn; haar ware naam wordt ons echter uit gronden van piëteit niet geopenbaard.

Elzelina dan, is een avonturierster, die het zwerven en het najagen van al wat „ongewoon" is, in het bloed zit. Meermalen treffen wij in haar uitingen de verzuchting van spijt aan, dat zij als vrouw en niét als man op de wereld kwam. Vooral het soldatenleven heeft groote aantrekkingskracht voor haar; zij voelt zich het gelukkigst in de legertenten der Fransche soldaten, waarin zij door hare intieme relaties met generaal Moreau menig uur doorbrengt.

De inhoud van het boek hier weer te geven, zou ons te ver voeren. Wij kunnen degenen, die zeer gesteld zijn op het lezen van een spannende weergave van een avontuurlijk leven, dezen roman warm aanbevelen. Het boek is uitstekend en boeiend geschreven, zooals wij dat van alle pennevruchten van Jo van Ammers-Küller kennen.

Eén ding moet ons echter van het hart: wij: nationaal-socialistische vrouwen, betreuren het als aan een dergelijke weinig vrouwelijke Nederlandsche zóóveel aandacht besteed wordt. Elzelina is het type vrouw die, om haar onrustige, jagende natuur te bevredigen, niets en niemand ontziet; zonder gewetenswroeging over hare medemenschen „heenloopt" en door hare grenzenlooze fantasie tenslotte de onoprechtheid zelve wordt. In haar groote liefde voor generaal Ney, die, ik zou willen zeggen, als een gouden draad door haar leven loopt, ontdekken wij, tot onze vreugde, de ware vrouw en wel de vrouw, die door dik en dun gaat om het liefste wat zij heeft te behouden.

Eigenlijk is Elzelina een tragische figuur. Misschien wordt dit wel het beste uitgedrukt in de overpeinzing kort vóór haar eenzaam levenseinde: „...Ze weet immers reeds zoo lang, dat bezit niets is, maar dat herinnering en verbeelding alles zijn. Het vele, dat zij bezeten heeft, is door haar handen gegleden, roekeloos zorgeloos; het was nu eenmaal haar noodlot niets te kunnen vasthouden, het was het fatale rhythme van haar leven, om alles te moeten loslaten en steeds verder te moeten loslaten en steeds verder te moeten gaan....."

Maar, nogmaals, in dezen tijd van opbouw en schoonmaak hebben wij geen behoefte aan het uiteenrafelen van een vrouwenziel met een, in onze oogen, ziekelijke fantasie. Reeds tè lang zijn wij op dergelijken kost vergast.

Oprechtheid, frischheid en natuurlijkheid, dàt zijn de eigenschappen, die wij zoo graag in de vrouw aantreffen en die het beschrijven waard zijn. Wij hopen hartelijk, tat Jo van Ammers-Küller met haar prachtige pen een volgende maal onze bibliotheek verrijken zal met een roman over de èchte vrouw, de Nederlandsche vrouw en Moeder, zooals wij die kennen en in onze samenleving wenschen.

A. P.—M.

In een prachtige omgeving spelen de kinderen onder de veilige hoede van de leidsters.

„Westerhelling", het in de mooie omgeving van Nijmegen gelegen Kindertehuis.

„Westerhelling" het eerste N.S.B.-Kindertehuis

Op 30 Juli j.l. werd het eerste Kindertehuis der N.S.B., gelegen op de grens van Nijmegen en Berg en Dal, geopend.

Ruim 5 H.A. bosch en tuinen behooren bij dit prachtig gelegen tehuis, waar de kinderen van onze kameraden, van onze strijders, die in den loop der jaren mede de terreur te verduren hadden op school en onder hun

door domme en onverantwoordelijke ouders opgehitste kameraadjes in de straat, rust en ontspanning zullen vinden.

De Leider stichtte als onderafdeeling van de afd. IV (Sociale Zaken onder leiding van kam. Koster) de afd. Gezins- en Jeugdzorg.

Het eerste resultaat is dit prachtige tehuis.

GEEN OFFER

is voor de Jeugd te groot; zij is de toekomst van ons Volk en ons Vaderland.

MUSSERT.

In het midden: Een evenement in zijn leven: hij mag met den Leider op een foto! — Rechts: Een openluchtspel ter gelegenheid van de feestelijke opening van „Westerhelling" in de mooie tuinen.

N.S.V.O. NIEUWS

AMSTELVEEN

De Kring Nieuwer-Amstel, die in den laatsten tijd aanzienlijk aan leden heeft gewonnen, is hiermede nog actiever geworden en heeft daarvan blijk gegeven door een goed georganiseerde jaarmarkt te houden in het Kringhuis aan den Amsterdamschen Weg te Amstelveen en wel op 3, 4 en 5 Juli j.l..

De districtsleidster kam.ske Lebbing, opende de jaarmarkt met een korte toespraak, waarin zij erop wees, dat het werk van de N.S.V.O. steeds belangrijker wordt, vooral ook, omdat zoovele kameraden uit de Beweging in Duitschland of Frankrijk zijn.

Een aardige bijzonderheid op dezen openingsdag was, dat juist dien middag de nieuwbenoemde nationaal-socialistische burgemeester van Aalsmeer aldaar zijn intrede deed en daarbij langs het Amstelveensche kringhuis reed. De hier voor de opening van de jaarmarkt aanwezige kameraadskes namen deze gelegenheid waar om den burgemeester bloemen aan te bieden.

De verwachtingen over het resultaat van de jaarmarkt waren hoog, maar ze werden door de werkelijkheid nog overtroffen. Van alle kanten, tot uit de meest afgelegen gemeenten van deze streek, stroomde het bezoek toe en er werd zeer veel van het tentoongestelde verkocht. De aardbeien-met-ijs-stand boekte een record-omzet met deze warmte.

De kring Nieuwer Amstel heeft met deze jaarmarkt wel een in alle opzichten geslaagd bewijs van zijn werkkracht geleverd.

EMMEN

Op een bijeenkomst op 14 Juli j.l. te Emmen sprak kamske Maitland over haar verblijf in Zuid-Afrika. Voor ons, nationaal-socialistische vrouwen, een interressant onderwerp. Met de meeste aandacht werd er dan ook geluisterd.

Op denzelfden avond werd tot oprichting van een zangkoortje overgegaan.

Emmen mag zich in een goeden bloei verheugen; het aantal leden neemt gestadig toe.

DEN HAAG

Het was wel een ongewone gebeurtenis in den Haagschen Dierentuin: een zaal met niets anders dan..... vrouwen, vrouwen en nog eens vrouwen: nationaal-socialistische vrouwen, die nog eens met nadruk betoogden: wij zijn er en wij blijven er, achter onzen Leider.

De kameraadschapsavond van District 24 op 4 Aug. j.l. mag méér dan welgeslaagd heeten. De avond stond niet alleen in het teeken van de kameraadschap, doch ook in den waardigen ernst en de opgewekte blijdschap.

Ernst, omdat onze vrouwen er zich van bewust zijn: wij, nationaal-socialistische vrouwen, vormen de achterhoede van het groote strijdende front van mannen, die hun leven inzetten om het behoud van het zijn of niet zijn van Europa. De vrouwen en moeders zijn het die — weliswaar met diepen smart — fier hun mannen en zonen afstaan voor ons aller grootsche doel.

De vrouwen zijn het, die de betrouwbare achterhoede vormen. De vrouwen zijn het, die hun kleine en groote plichten met stiptheid vervullen en zoodoende een vast fundament in de Beweging zijn.

Blijdschap heerscht er omdat men in oprechte kameraadschap tezamen was en en eens te meer wederom kon toonen: **wij zijn één.**

De avond werd gevuld met een rede van kamske Molenbroek, die erop wees, hoe de vrouw alles op alles moest zetten om het bolsjewistisch gevaar te weren tot behoud van ons Germanendom.

Declamatie en zangvoordracht van de kameraadskes De Vos, Opscholtens en Dee verleenden den avond een kunstzinnig aspect.

Onder leiding van kam. Melchert Schuurman (de letterlijk éénige man in de zaal!) werd er gezongen, niet lijzig en teemerig, maar frisch en fier, zooals alleen nationaal-socialistische vrouwen dat schijnen te kunnen. De districtsleidster kam.ske Van de Water—Hols, mag met tevredenheid terugzien op dezen avond.

Haar medewerksters stonden aangetreden: bereid.

Een pluim voor de kameraadskes uit het Westland, die zich door wind en stroomenden regen niet lieten afschrikken op de fiets te stappen, en naar Den Haag te komen. Een, twee uren trappen.... ze hebben het er voor over om te toonen: de N.S.V.O. stáat en leeft!

HEERLEN

Op Zondag 13 Juli j.l. werd door de W.A. van Zuid-Limburg de „voorjaarsmarsch" gehouden in de omgeving van Valkenburg.

Er moest 30 km. gemarcheerd worden. Hieraan is ook door een aantal kameraadskes van de groep Heerlen der N.S.V.O. deelgenomen. Zij hebben den marsch keurig volbracht zonder uitvalsters, zoodat haar naast de persoonlijke ook de groepsmedaille is uitgereikt. Bovendien werd den kameraadskes nog wegens het keurige marcheeren de tweede prijs toegekend.

Een goed voorbeeld voor de andere kameraadskes in den kring Heerlen om het volgend jaar ook eens aan een dergelijken marsch mede te doen!

HILLEGERSBERG

Op 31 Juli j.l. werd er door Kring 19 der N.S.V.O. in het nieuwe aan een der mooie Hillegersbergsche plassen gelegen N.S.V.O.-huis een welgeslaagde kameraadschapsavond gehouden.

Als spreker trad op een ᛋᛋ-man, kam. Zieleman, die een zeer leerrijke lezing hield over het rássenvraagstuk.

Spreekster van dien avond was kamske Schreuders, die in haar beschouwing over: „Wat verwacht de N.S.V.O. van ons ieder persoonlijk?" de vrouwen op haar groote taak ten opzichte van onze jeugd wees. De jeugd, die door jarenlange verwaarloozing, èn door ouders èn door de slappe onderwijsinstellingen — uitvloeisel van een slap regeeringssysteem — al aardig op weg is naar verwildering en tuchteloosheid.

Aan de nationaal-socialistische vrouwen in het bijzonder de taak, deze jeugd in goede banen te leiden.

Hoe diep spreekster dit brandende probleem aanvoelt, spreekt vooral uit haar gezegde: „De ouderen hebben de ervaring en de wijsheid; de jongeren de kracht en het jeugdig vuur. Tezamen moeten zij het Vaderland mee opbouwen."

KLAZIENAVEEN

Alhier is er op 12 Juli j.l. een welgeslaagde kameraadschapsavond gehouden. De groepsleidster, kamske Steenge, heette allen hartelijk welkom, in 't bijzonder de kamskes uit de groep Emmen, die als gast aanwezig waren en de vrouwen, die nog geen lid zijn van de N.S.V.O.

De avond werd kameraadschappelijk doorgebracht met zang, voordracht, spreekkoren en enkele volksdansjes in Drentsch costuum.

Na de rustpoos sprak de districtsleidster, kamske Smit, nog een enkel woord. Zij verheugde zich er over, dat op dezen avond de echte kameraadschap zoo tot uiting is gekomen. Zeker is het, dat daar, waar zulk een goede geest van saamhoorigheid heerscht, er ook meer van uit kan gaan tot „de anderen"

LEEUWARDEN

Op 17 Juli j.l. kwam groep Leeuwarden der N.S.V.O. in vergadering bijeen, om een eenigszins feestelijk afscheid te vieren van kam.ske Lebbing als kringleidster. Het officieele gedeelte bestond uit mededeelingen, verslag opening N.S.V.O.-huis te Amsterdam en overdracht van de leidster.

Kam.ske Steensma bracht verslag uit van de collecte ten bate van het Duitsche Roode Kruis, welke zij in haar functie van kringleidster geleid had. De opbrengst was plm. f 505.63, waarover men in Leeuwarden zeer tevreden kon zijn.

Het feestelijk gedeelte bestond uit een zang-voordracht van Jeugdstormers.

Leeuwarden kan terug zien op een nieuwen mijlpaal in het leven der N.S.V.O. en gaat met opgewektheid verder aan den arbeid, die ligt te wachten.

NAGEKOMEN GIFTEN VOOR HET DUITSCHE ROODE KRUIS

Nader vernemen wij nog van het hoofdkwartier der N.S.V.O., dat er alsnog een bedrag van f 5865.62 aan nagekomen giften voor het Duitsche Roode Kruis is bijeengebracht.

Het totaal ingezamelde bedrag beloopt thans f 87.883.17.

Aan de Nederlandsche Ambulance werd f 7500.— overgemaakt.

Wederwaardigheden van een winkelchef

III

Vandaag ben ik opnieuw tot de overtuiging gekomen, dat Joodsch bloed kruipt waar het niet gaan kan!

Een oude dame, met een zeer Joodsch uiterlijk, wenkte mij en zei op fluistertoon: „Mijnheer, ik geloof wel dat ik u kan vertrouwen, mag ik u dan wat vragen?"

Ik moest me bukken, want de fluistertoon daalde meer en meer en ik moest mij inspannen om te verstaan wat zij zei. Met moeite kon ik het volgende verstaan: „Verkoopt u ook oranje vlaggendoek".

Ik geloofde mijn eigen ooren niet en onwillekeurig ontsnapte aan mijn mond: „Maar mevrouw, wat wilt u daar nu mee doen?"

De oude jodin keek eerst achterdochtig naar links en rechts en zei toen op denzelfden zachten toon: „Mijnheer, het duurt nu geen week meer of Duitschland capituleert. Uit zeer goede bron heb ik vernomen, dat de Engelschen door Turkije zullen trekken en zoo door den Balkan Duitschland in het Zuiden binnen zullen vallen. Rusland trekt door Polen en valt Duitschland aan in het Oosten. Alle bezette gebieden komen op een afgesproken sein in opstand en.... binnen een week moet Duitschland capituleeren."

Terwijl ik alle mogelijke moeite moest doen om niet uit te barsten in een schaterlach zei ik op een zoo rustig mogelijken toon: „Oh, juist mevrouw, ik begin het te snappen. Als het dan zoover is, dan wilt u een oranje vlag uithangen, niet?"

„Nee mijnheer, dat niet, maar u moet weten, dat ik aan mijn huis een groot balcon heb en dat verhuurde ik vroeger altijd, als de koningin haar rijtoer maakte door de stad.

En u begrijpt toch wel, dat als Duitschland capituleert, dan komt de koningin terug en dan drapeer ik mijn balcon met oranje vlaggen, zet er stoelen op en die verhuur ik dan. Nou en daar maak ik grof geld van, geloof me gerust, mijnheer!"

Ik stond finaal paf, maar een feit is het dat door dit geval weer eens bewezen werd, dat Joodsch bloed kruipt waar het niet gaan kan en dat de Joden overal „mazzel" probeeren uit te slaan.

(Dit gebeurde net een week vóór den grooten Duitschen opmarsch naar Rusland!)

HOUDT HET DAGLICHT NIET UIT UW WONING

Wist U, dat zeer vele menschen slechte oogen hebben?

15 van elke 100 schoolkinderen; 30 van elke 100 studenten; 75 van elke 100 menschen boven de 50 jaar dragen een bril. Dit staatje maakt zeker geen gunstigen indruk.

Het is een aansporing voor de huisvrouwen om te zorgen voor voldoende licht in de woonvertrekken. Slechte verlichting bederft de oogen. Wel niemand zal betwisten, dat onze oogen een onschatbare waarde in het leven vertegenwoordigen. Maar al te vaak gaan we roekeloos met dit zintuig om, blikkeren in fel licht of spannen ze overmatig in bij schemerlamp of matig daglicht. Of we nemen een slechte houding aan gedurende het leven of het verrichten van „oogen-arbeid". Voldoende licht is een eerste levensbehoefte.

Het is onmisbaar voor het goed doen opgroeien van de jeugd, tot het verkrijgen van meer lichamelijken weerstand en voor de bevordering van de zindelijkheid en gezelligheid in onze woning.

Laat veel licht Uw woning binnentreden. Gebruik de gordijnen met mate. De ramen zijn in het huis aangebracht om licht binnen te laten. Een gordijntje staat gezellig en is soms noodig tegen inkijk, maar brengt de gordijnen verstandig aan.

Verricht — indien mogelijk — vooral ook zooveel mogelijk „peuter"-werkjes bij daglicht, nu wij zoo zuinig mogelijk moeten zijn met electriciteit!

Sportief en doelmatig
(Foto: Recla)

Puzzle-rubriek

BEKENDE LEUZE

Van een kameraadske te Hilversum ontving ik een dezer dagen een brief waarin zij o.m. schreef:

„Reeds drie maanden lig ik ziek in bed. Eerst was ik den heelen dag aan het lezen, toen begon ik puzzles op te lossen. Maar de toevloed van puzzle's was te klein om me daar voortdurend mee bezig te houden. Daardoor kwam ik op de gedachte om zelf puzzles te maken.

De hier volgende maakte ik voor eventueele opneming in de „Nationaal-Socialistische Vrouw".

Gaarne verleenen we, onder vriendelijke dankzegging voor de inzending, aan deze aardige opgave plaats!

Van de volgende 56 lettergrepen moeten 18 woorden gevormd worden. De **eerste letters**, van boven naar beneden, met de **vijfde letters**, van beneden naar boven, geven een bekende leuze te zien.

Wat krijgt u te lezen?

a - bak - daad - dem - der - der - doo - du - e - en - ge - geur - gier - graal - ha - hec - hel - in - in - in - je - ke - kneu - lam - land - lap - le - le - len - len - mer - mers - naaid - ne - ner - o - re - re - ren - run - sla - strie - ta - te - teer - ui - uit - vee - veil - ven - ver - ver - ij - zeep - zer - zwol.

OMSCHRIJVING

1. meer dan genoegzame hoeveelheid; 2. land in Europa; 3. huishoudelijk artikel; 4. vlaktemaat; 5. het gewone woord voor ademen; 6. voedsel; waarnaar we in dezen tijd verlangen; 7. medicinaal waschmiddel; 8. geheime pret hebben; 9. den gloed (van iets) smoren; 10. sterke geur der uien; 11. wordt wakker!; 12. stad in Nederland; 13. nijverheid; 14. Ned. dichter (overleden); 15. afmattend op de zenuwen werken; 16. vorm van uitgave; 17. dagroofvogel; 18. op zich zelf bestaande, een geheel uitmaken.

De **oplossing** dezer puzzle kan (als brief of briefkaart) worden ingezonden, binnen 8 dagen na de verschijning van dit nummer aan 't volgende adres:

Puzzle--Redactie
„De Nationaal-Socialistische Vrouw"
Postbus 832
Rotterdam

Voor de juiste oplossingen zijn wederom enkele zéér fraaie prijzen beschikbaar; deze worden bij loting toegekend.

Men sluite bij de oplossing géén andere bescheiden in!

Over deze rubriek kan géén briefwisseling gevoerd worden.

OPLOSSING

De oplossing van de Lettergreeppuzzle luidt:

Wees spaarzaam met gas en electriciteit.

Gevormde woorden:

1. waarheid; 2 oosten; 3. Epe; 4. sanel; 5. Steendeeren; 6. pollepel; 7. ader 8. accent; 9. Rotterdam; 10. zerk; 11. animo; 12. acclimatiseeren; 13. meischot; 14. meter; 15. egel; 16. tribuut; 17. getalm.

(In ons volgend nummer maken wij de namen der prijswinnaressen bekend.)

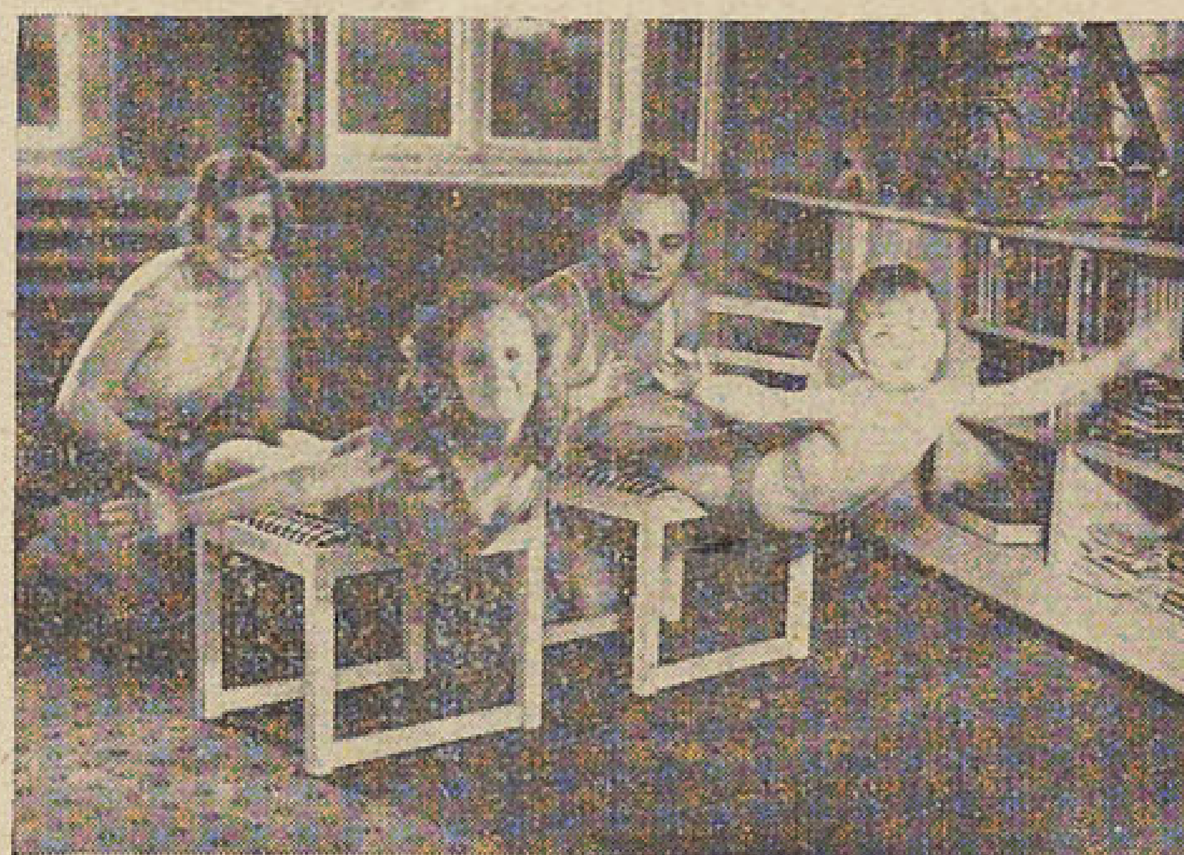
Het koken van taptemelk

Beschikt men niet over een melkkoker met dikken bodem, dan levert het koken van taptemelk nog al eens moeilijkheden op, daar deze melk de neiging vertoont om snel aan te branden.

Men kan dit vaak met succes voorkomen, door de pan eerst in te vetten met een weinig boter. Een boterkwastje even vetgemaakt is reeds voldoende. Men kan ook de wikkels van de pakjes hiervoor bewaren en de pan er zeer goed mee inwrijven. Heeft men geen boterkwast of vetpapier bij de hand, dan smelt men even een klontje en laat de gesmolten boter even in de pan rondloopen. Een andere manier is, de pan vóór het gebruik uit koken met een klein bodempje water.

Wil men zeer zuinig met melk zijn — en wie wil dat tegenwoordig niet! — dan spoelt men na het uitschenken der melk den koker met een scheutje water om, terwijl men het aanzetsel, dat zich steeds op den bodem vormt, los roert. Het melkeiwit — „de albumine" — zet zich meestal op den bodem vast en dat mogen wij in dezen tijd zeker niet verloren laten gaan.

Doet U ook aan Ochtendgymnastiek?

Foto's N.J.S.

